

Motion till riksdagen 2006/07:Kr276

av **Fredrik Schulte och Anna Bergkvist (m)**

Kampsportsförbudet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om lagen om tillståndsplikt för vissa kampsporter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om lagstiftning för all form av kampsport.

Motivering

Den 1 september 2006 trädde lagen om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher i kraft (2006:1006). Lagens huvudsakliga innehåll består i att ersätta den tidigare lagen om förbud mot professionell boxning (1969:612) med en mer generell reglering av kampsporter som tillåter slag och sparkar mot huvudet. Tävlingar på elitnivå förbjöds därmed helt och alla övriga tävlingar blev tillståndspliktiga.

Den viktigaste konsekvensen av lagen 2006:1006 är att amatörtävlingar även på klubb- och regionnivå numera är tillståndspliktiga. Detta kommer troligen att innebära en ökad administrativ börda på tillståndsgivningen och i förlängningen medföra stora kostnader för kampsportsförbunden. Anledningen är att tillstånden blir avgiftsbelagda till en nivå som troligen blir betydande i relation till klubbarnas ekonomi. Berörda evenemang handlar dessutom till stor del om tävlingar för barn och ungdomar, vilket utgör basen för de flesta klubbars ungdomsverksamhet. Därmed kommer de ökade kostnaderna att drabba ungdomar värst, vilket är mycket olyckligt eftersom kampsporten har en stark social betydelse och är en stor breddidrott.

Våld har onekligen en stark beröringskraft och engagerar alltifrån pacifister till dagens drygt 200 000 kampsportsutövare som på ett eller annat sätt upplever en attraktionskraft och spänning i att utöva våld under ordnade former. Det är dock viktigt att påpeka just det senare – att kampsportsutövande är just en ordnad form av våldsutövande diametralt skild från olagligt våld.

Fel! Okänt namn på

Just på grund av människans inneboende och instinktiva dragningskraft till våld fyller kampsporten en mycket viktig roll. Den förmedlar ett förhållnings-sätt till våld som tar sin utgångspunkt i behovet av kontrollerade och säkra former för utövandet. Skyddsutrustning, läkare, ledare och domare på träning och tävlingar gör att kampsporterna tillhör de minst skadedrabbade idrotterna. Kampsporten syftar inte till att skada sin motståndare. Det fåtal skador som uppkommer är, i likhet med andra idrotter, oavsiktliga. Mycket tyder dessutom på att kampsportsutövare är mindre benägna att använda våld på gator och torg jämfört med genomsnittet i jämförbara kategorier.

Motsatsen har vi redan börjat se. När kampsportsutövande under ordnade tävlingsformer förbjudits, har olagliga och oordnade motsvarigheter i stället uppstått (vilket medier refererat till som "fight clubs"). Detta sker rots att den nuvarande lagstiftningen trädde i kraft mindre än två månader efter det att denna motions skrevs. Denna utveckling som vi troligen bara sett början av är ytterliggare ett exempel på den naiva politiska inställningen att allt som av vissa enskilda politiker betraktas som oönskat kan lagstiftas bort. Precis som historiska exempel på försäljningsförbud av exempelvis alkohol har resulterat i en omfattande svarthandel och smuggling, hittar människor alltid nya vägar för att utöva det som politiker av olika skäl ogillar. Konsekvensen blir endast framväxten av den tendensen som typiskt uppstår vid dylika förbud av sammankoppling mellan "riktig" kriminell verksamhet och verksamheten i fråga. Kampsportsförbudet innebär dessutom en allvarlig inskränkning av den enskildes frihet att själv fylla sitt liv och sin fritid med innehåll. I dagar då man alltsomoftast även talar om fetmaepidemier, stillasittande barn och allmän ohälsa rimmar det illa med förbud mot sporter vars utövande betraktas som självklart i andra länder. Idrottens lättillgänglighet och stöd från samhället gäller tydligen inte alla idrotter.

Därtill bör det påpekas att kampsporten, i motsats till den allmänna uppfattningen, inte utgör en större fara för idrottsutövarna än sport i gemen. Enligt statistik från Folksam, som i dag försäkrar merparten av Sveriges idrottsutövare, står kampsportsidrottare för 2,5 % av alla idrottsutövare men endast 0,9 % av de registrerade skadorna. Hälften av de övriga idrotterna har större skadeandel, vilket ger tydliga indikationer på att den risk som följer med kampsportsutövande dels är mindre än för sporter såsom ishockey och fotboll, dels är mindre än vad som antogs i förarbetet till lagen 2006:1006. Således bör samma lag annulleras och den tidigare lagstiftningen återinrätta. På längre sikt bör dock även den tidigare lagstiftningen som ersattes med 2006:1006 ersättas av en mer tidsenlig lag. En utredning bör tillsättas i detta syfte.

Stockholm den 30 oktober 2006

Fredrik Schulte (m)

Anna Bergkvist (m)